

CRKVENA STEGA

Ponekad će kršćanin odlutati od zajedništva drugih vjernika i naći se zarobljen grijehom putem neznanja ili samovoljne neposlušnosti. Tada će postati nužno da crkva, a posebice njezini pastiri, aktivno traže pokajanje i obnovu toga kršćanina. Kao pastiri stada, starješine vole ovce, a Bog ih također drži odgovornima za njihovo duhovno blagostanje, uključujući duhovno dobro odlutale ovce. Kao što vidimo u Isusovoj usporedbi u Luki 15,3-8, kada se kršćanin uistinu pokaje, to je vrijeme radosti i na nebu i u crkvi.

Jedan način na koji crkva nastoji u ljubavi obnoviti odlutale vjernike je procesom crkvene discipline. U Mateju 18, Gospodin objašnjava svojim učenicima kako odgovoriti na situaciju kada drugi vjernik sagriješi. Načela koja tamo iznosi moraju voditi tijelo Kristovo kada pokušava primijeniti stegu u crkvi danas.

Svrha stege

Svrha je stege duhovna obnova posrnutih članova i posljedično jačanje crkve i proslavljanje Gospodina. Kada se vjernika u grijehu ukori i on se okrene od svoga grijeha i primi oprostjenje, on se vraća u zajedništvo s tijelom i njegovom glavom, Isusom Kristom.

Cilj crkvene stege stoga nije izbacivati ljude iz crkve ili hraniti samopravedan ponos onih koji vrše stegu. Cilj nije ni posramljivanje ljudi ili primjena autoriteta ili vlasti na neki nebiblijski način. Svrha je obnoviti vjernika u grijehu u svetost i vratiti ga u čist odnos unutar zajednice.

U Mateju 18,15, Isus kaže: „Ako ti brat sagriješi, pođi te ga ukori nasamo. Ako te poslušao, dobio si svoga brata.“ Grčka riječ koja se prevodi kao „dobio“ originalno se koristila za zgrtanje bogatstva u smislu novčanih dobara. Ovdje se odnosi na nešto vrijedno što je izgubljeno, naime, brata koji je u grijehu. Kada brat ili sestra zaluta, gubi se vrijedno blago, a crkva ne smije biti zadovoljna dok se on ili ona ne vrate u zajedništvo. Tijelo Kristovo bavi se poslom obnavljanja (Gal 6,1), i to je svrha crkvene stege.

Proces stege

U Mateju 18,15-17, Isus daje postupak crkvene stege koji se sastoji od četiri koraka: (1) reci mu njegov grijeh nasamo; (2) povedi sa sobom neke svjedoke; (3) reci crkvi; i (4) postupaj prema njemu kao prema otpadniku.

Prvi korak (Mt 18,15). Proces crkvene stege počinje na individualnoj razini. Isus je rekao: „Ako ti brat sagriješi, pođi te ga ukori nasamo“ (s. 15a). Ovdje pojedinačni vjernik treba ići bratu koji griješi privatno i suočiti ga u duhu poniznosti i blagosti. Ovo suočavanje uključuje jasno razotkrivanje njegova grijeha tako da ga postane svjestan i pozivanje na pokajanje. Ako se brat u grijehu pokaje u tome razgovoru, tom je bratu oprosteno i obnovljen je (s. 15b).

Drugi korak (Mt 18,16). Ako brat u grijehu odbije poslušati onoga koji ga je privatno ukorio, sljedeći korak u procesu stege je povesti sa sobom jednog ili dva vjernika i opet ga suočiti s njegovim grijehom (s. 16a). Svrha dovođenja drugih vjernika je da „sve, oslanjajući se na izjave dvojice ili trojice svjedoka, bude vjerodostojno“ (s. 16b). Drugim riječima, svjedoci su prisutni samo kako bi potvrdili da se grijeh počinio, ali, osim toga, i kako bi potvrdili da je brat u grijehu primio pravi biblijski ukor i da se jest ili nije pokajao.

Prisutnost dodatnih svjedoka u jednakoj je mjeri zaštita za onoga komu se pristupa kao i za one koji pristupaju. Na kraju krajeva, pristrana osoba mogla bi pogrešno reći: „Čuj, pokušao

sam ga suočiti s grijehom, ali se on ne želi pokajati.“ Bilo bi drsko misliti da jedna osoba može donijeti takvu konačnu odluku i prosudbu, posebno ako se radi o oštećenoj strani. Svjedoci trebaju potvrditi postoji li u srcu pokajanje ili ravnodušnost ili odbacivanje. Takav izvještaj služi kao temelj za daljnje djelovanje zato što je situacija ovjerena od strane više ljudi.

U ovome se trenutku nadamo da jedna ili dvije osobe povedene na suočavanje s grješnikom neće morati postati javni svjedoci protiv njega pred ostatkom crkve. Idealno, njihov dodatni ukor bit će dovoljan da dovede do promjene u srcu brata koji je u grijehu, koju prvi ukor nije postigao. Ako dođe do te promjene u srcu, tome je bratu oprosteno i obnovljen je u zajedništvo, čime je stvar riješena.

Treći korak (Mt 18,17a). Ako brat u grijehu odbije poslušati i odgovoriti na suočavanje sa svjedocima nakon što prođe neko razdoblje, ti svjedoci to tada moraju reći crkvi (s. 17a). Ovo je najprikladnije učiniti donoseći stvar pred starješine koji zauzvrat nadgledaju komunikaciju sa crkvom kao cjelinom.

Koliko dugo bi svjedoci trebali pozivati osobu na pokajanje prije nego što to kažu crkvi? Starješine Grace Community Church izbjegavaju izvršavati treći ili četvrti stupanj crkvene stege dok ne postanu apsolutno sigurni da je vjernik uistinu sagriješio, ili nastavlja griješiti i da se odbio pokajati kad su ga biblijski ispravno suočili s njegovim grijehom. Starješine će obično poslati pismo poštom upozoravajući pojedinca da će se poduzeti treći (ili četvrti) korak stege ako ne čuju za pokajanje do određenoga datuma. Kada prođe taj datum, grijeh osobe i njezino odbijanje pokajanja javno se obznanjuju, bilo pred cijelom zajednicom tijekom službe na kojoj se uzima Večera Gospodnja ili pred skupinom vjernika koji poznaju tu osobu.

Običaj je Grace Community Church, nakon provođenja trećega koraka, jasno ukazati zajednici da nipošto ne propuste priliku prići osobi i moliti je da se pokaje prije nego što postane nužno izvršiti četvrti korak. Taj važan i moćan postupak često privuče grješnika k pokajanju i poslušnosti. Ako dođe do pokajanja, vjernik u grijehu prima oprosteno i biva obnovljen u zajedništvo.

Četvrti korak (Mt 18,17b). Četvrti i posljednji korak u procesu crkvene stege je progonstvo. Ako vjernik u grijehu odbije poslušati crkvu, treba biti prognan iz zajedništva. Isus je rekao: „smatraj ga poganinom ili carinikom“ (s. 17b). Naziv „poganin“ prvenstveno se koristio za nežidove koji su se držali svoga tradicionalnoga poganstva i nisu sudjelovali u savezu, štovanju i društvenom životu Židova. S druge strane, „poreznik“ je bio izopćenik od Židova po svome izboru, tako što je postao izdajica svoga naroda. Isusova upotreba ovih naziva ne znači da se crkva treba ružno ponašati prema tim ljudima. Jednostavno znači da, kada osoba koja ispovijeda vjeru odbije pokajanje, crkva se prema njemu treba ponašati kao da se nalazi izvan zajedništva. Ne smiju mu dopustiti da se povezuje ili sudjeluje u blagoslovima kršćanske zajednice.

Kada se muškarac u korintskoj crkvi odbio odreći incestuozne veze sa svojom pomajkom, apostol Pavao zapovjedio je da se on ukloni iz njihove sredine (1. Kor 5,13). Tamošnji vjernici nisu smjeli niti jesti s njime (1. Kor 5,11), jer je zajednički objed bio simbol gostoljubiva i srdačnog zajedništva. Osoba koja je ustrajno neraskajana treba biti potpuno

prognana iz zajedništva crkve i prema njoj se treba ponašati kao prema izopćeniku, a ne bratu.

Što se tiče dobrobiti crkve, svrha izopćavanja brata je zaštita čistoće zajedništva (1. Kor 5,6), upozoravanje zajednice na ozbiljnost grijeha (1. Tim 5,20) i davanje svjedočanstva pravednosti svijetu koji gleda. Međutim, što se tiče dobrobiti samoga brata, svrha progonstva nije kazniti, nego probuditi, i stoga se mora napraviti u poniznoj ljubavi i nikada u duhu samopravedne superiornosti (2. Sol 3,15).

Kada crkva učini sve što može kako bi člana koji je u grijehu vratila u čistoću života, ali je u tome neuspješna, tog pojedinca mora se ostaviti u njegovu grijehu i njegovoj sramoti. Ako je stvarno kršćanin, Bog ga neće odbaciti, ali će možda dopustiti da utone dublje u grijeh prije nego što postane dovoljno očajan da se okrene od svoga grijeha.

Zapovijed da nemamo zajedništvo, pa čak ni društveni kontakt s bratom koji se ne kaje ne isključuje sav kontakt. Kada postoji mogućnost da ga ukorimo i pokušamo pozvati natrag, trebamo je iskoristiti. Zapravo, takve mogućnost trebaju se aktivno tražiti. Međutim, kontakt treba biti u svrhu ukora i obnavljanja, a ne nečega drugog.

Prilagođeno iz John MacArthur, The MacArthur New Testament Commentary: Matthew 16–23 (Chicago: Moody Press, 1988); John MacArthur, The Master's Plan for the Church (Chicago: Moody Press, 1991); i Stuart Scott and George Crawford, "Restoring the Wandering Sheep," (neobjavljena radnja). Za podrobniju obradu crkvene stege, vidi ove resurse.

Prevedeno uz dopuštenje.

Izvorni dokument nalazi se na [www: https://www.gracechurch.org/about/distinctives/church-discipline](https://www.gracechurch.org/about/distinctives/church-discipline) 2.22.2021.